

Van binnen naar buiten

Het persoonlijke is ook dit jaar een belangrijk uitgangspunt geweest voor de afstudeerprojecten op de Willem de Kooning Academie. Een rondgang langs de presentaties leert dat ongeacht welke practice, studenten een poging doen hun ervaringen, positief dan wel negatief, om te zetten in een ontwerp.

Maar of je nu afstudeert bij autonomous, social of commercial het gaat er nog steeds om in hoeverre je persoonlijke frustraties en fascinaties weet om te zetten in een werk met algemene betekenis.

Voor de drempelprijzen 2017, commercial practice, heeft de jury een acht-tal werken en ontwerpen bekeken, naar de makers geluisterd en zich afgevraagd of het ging om een innovatieve uitwerking, de student kansen voor zichzelf heeft gecreeerd voor na zijn of haar studie en of er sprake is van een hoogwaardig project, dus klopt het, kan het, ziet het er kortom mooi of goed en geloofwaardig uit? Overtuigt het de jury?

Op de presentaties heeft de jury niets aan te merken. Integendeel, die waren stuk voor stuk goed. De studenten wisten hun project met enthousiasme en vol overtuiging voor het voetlicht te brengen. Het onderzoek was in de meeste gevallen grondig en overtuigend.

In het algemeen moet de jury vaststellen dat er geen grote ontdekkingen zijn gedaan door de genomineerden op technisch gebied. Meer dan met nieuwsgierigheid, bezien ze de wereld met verwondering en pikken er uit wat hen het beste past. Dit is niet per se een academie voor uitvinders, maar voor pioniers. In hun gepionier echter, zo vindt de jury, hadden de studenten zich meer kunnen verlaten op externe expertise. Dat had tot meer diepgang geleid in de ontwerpen.

Zoals gezegd veel ontwerpen zijn tot stand gekomen door betrokkenheid bij maatschappelijke thema's waarbij de studenten zichzelf en in sommige gevallen ook hun problemen inzetten. Even snel en in het kort: **Thomas Heidstra** maakte een film over zijn manboobs, **Maddy Ekkelkamp** bedacht kleding die online en offline identiteiten combineert, **Amy Guijt** ontwierp een tijdlijn waarop harde feiten worden genoteerd die leiden tot zachte interpretaties, **Rutger Wijnhoven** bouwde een spel waarmee je historisch Delft ontdekt, **Carly Muller** gebruikte DNA als inspiratie voor haar outfits, **Justin Vermeulen** tekende een hedonistische maar ook duurzame toren die straks in de Rijnhaven gebouwd moet worden, **Yvette Wit** wilde het gebruik van LSD als alternatief voor geneesmiddelen en voor een

grenzeloos functioneren heronderzoeken en **Marten van Middelkoop** zocht naar manieren voor betekenis- en respectvol hergebruik van grafzerken.

Voor jury ging het uiteindelijk tussen drie kandidaten.

Grafisch vormgeefster Amy Guijt groeide op met een moeder die aan depressie leed. Wat kun je met die ervaring, met dat onderwerp, vroeg ze zichzelf af, dat relevant is voor anderen? Ze ontwierp een gereedschap om ingrijpende gebeurtenissen en episodes in kaart te brengen, inzichtelijk en vooral bespreekbaar te maken. Dat levert een tijdlijn op vol harde feiten aangeduid met kleurige stippen die leiden tot zachte interpretaties.

Advertiser Yvette Wit slikt al jaren iets voor haar ADHD en bij haar speurtocht naar alternatieven kwam ze uit bij LSD. Zou dat in verdunde vorm haar gezondheid en die van anderen kunnen verbeteren? Op de synthetische drug rust een enorm taboe en in haar project heeft ze geprobeerd taboes en vooroordelen te slechten. Ze haalde veelvuldig de pers en is eigenlijk nog steeds niet uitgepraat met het journaille.

Advertiser Maddy Ekkelkamp ging dieper in op personal branding. Hoe combineer de identiteit die je uitdrukt door wat je draagt en de identiteit op social media? Ze ontwierp kleding waarbij de drager een gewenste identiteit kan uploaden en dat uploaden kan elk gewenst moment. Die extra laag is te zien in de augmented reality. De biometrische couture heft de kloof op tussen analoog en digitaal, tussen online en offline.

De winnaar van de Drempelprijs 2017 is de dame die tijdens het werken aan haar project door bleef gaan. Het eindproduct is verbeterd, verbeterd en nog eens verbeterd. Dat maakt dat het eindproduct helemaal af is, mooi afgewerkt en fantastisch vormgegeven. Haar product is niet zomaar een ontwerp, het is een cadeau. Het kan zo de winkel in of haar eigen webshop – als ze die even optuigt. De winnares is bij zichzelf begonnen en heeft van daaruit doorgewerkt aan een ontwerp dat van algemene betekenis kan zijn. Het is een product dat exclusief is voorbehouden aan mensen met problemen. Ze heeft haar onderzoek zodanig op orde dat ze antwoord heeft op alle vragen. Het eindproduct past bij haar toekomstvisie en biedt haar nog kansen te over. Het is een afstudeerproject waar de commercial practice trots op kan zijn.

Alle genomineerden, gefeliciteerd met jullie afstuderen en fraaie eindprojecten.

Amy Guijt van harte gefeliciteerd met je prijs.

Met dank aan de juryleden:

Arie van Baarle (voorzitter), Imke de Jong, Marina Toeters en Jan-Joost Jullens en Gert Jan Pos namens de Willem de Kooning als secretaris

From private & public

This year also, the personal has been an important starting point for the graduates of the Willem de Kooning Academy. A tour along the presentations learned that regardless which practice, students attempt to transform their experiences whether negative or positive, into a design.

It does not matter if you complete your studies at autonomous, social or commercial; it matters if you achieve in translating your personal frustrations and fascinations into a work with general meaning.

For the Drempelprijzen 2017, commercial practice, the jury has reviewed eight projects, listened to its makers and has asked itself if the projects were innovative, if the student has created new possibilities for him- or herself after the academy and if it is a high quality project. In other words is it right, does it fit, is it do-able, is it nice, is it good and credible? Does it convince the jury?

The presentations were flawless. Each and everyone did a very good and enthusiastic presentation of his or her project. The presentations were full of conviction, shedding light on the various aspects of the design. The research was convincing in most cases.

In general the jury must conclude that not a great many discoveries have been made by the nominees. More than with curiosity, they looked at the world and its possibilities with wonder and amazement. They picked what served them best. Willem de Kooning is not an academy for inventors but for creating pioneers. In their pioneering however, the students could have consulted external experts. It would have led to more thorough and profound projects.

As stated, a lot of designs have been made through a remarkable involvement with social themes where the students put in themselves and in some instances their problems. In short a description per student: **Thomas Heidstra** made a short film about his manboobs, **Maddy Ekkelkamp** thought of clothes that combine online and offline identity, **Amy Guijt** designed a timeline where had facts can be noted, leading to soft conclusions, **Rutger Wijnhoven** built a game to discover historical Delft, **Carly Muller** used DNA as an inspiration for her outfits, **Justin Vermeulen** drew up a hedonistic and sustainable tower which has to be placed in Rijnhaven, **Yvette Wit** wanted to re-evaluate and research the use of LSD as medicine and a means to limitless functioning and **Marten van Middelkoop** looked for ways to re-use tombstones with meaning and respect.

After a short deliberation, the jury selected three candidates.

Graphic designer Amy Guijt lived with a mother who suffered from depressions. What can you do with that experience, with that topic, she asked herself, how can it be relevant for others? She designed a tool to map radical, traumatizing experiences or episodes, to make them understandable and above all easier to talk about. The result is a timeline with colored dots which lead to soft interpretations.

For years now advertiser Yvette Wit uses medicine for ADHD. Looking for alternatives she happened upon LSD. Would that in a diluted form improve her health and the health of others? There is a taboo on the synthetic drug and with her project she tried to raze all prejudices. Journalists discovered her, she was in the press frequently and still the discussion is not exhausted.

Advertiser Maddy Ekkelkamp further researched personal branding. How can you combine the identity you express with your clothes with your identity on social media? She designed clothes where the wearer can upload any desired identity on any desired moment. The extra layer can be seen in an augmented reality. The biometric couture ends the difference between analogue and digital, between offline and online.

The winner of the Dremelprijs 2017 is the lady that did not stop working on her project. She improved, improved and improved it again. That's why her product is a completely finished product, nicely designed and finished. It is a present. It can be sold in the store or in her own webshop – if she has one already. The winner took herself as a starting point and worked out a design that has broader meaning. It is a product which does not only serve people with problems or traumas. Her research has such a quality that she can without doubt answer all questions. Her product fits her, suits her ideas for the future and offers her a lot of professional opportunities. It is a graduation project that prides the commercial practice.

All nominees, congratulations with your graduation and inspiring projects.

Amy Guijt congratulation with your price.

Thanks to our jury members

Arie van Baarle, Marina Toeter, Imke de Jong, Jan Joost and Gert Jan Pos as secretary